

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्यायच्छतां प्रहरतां ॥ ३९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकोनविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

निजित्यतुरणे कर्णभीमसेनः प्रतापवान् ॥ ननादबलवान्नादं पर्जन्यनिनदोपमं ॥ ३४ ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा प्रहृष्टो भूयुधिष्ठिरः ॥ कर्णपराजितं मत्वा भीमसे-
नेन संयुगे ॥ ३५ ॥ समं ताच्छंखनिनदं पांडुसेनाकरोत्तदा ॥ शत्रुसेनाध्वनिं श्रुत्वा तावकात्थनदं नृशं ॥ ३६ ॥ सशंखवाणनिनदैर्हर्षाद्राजास्ववाहिनीं ॥ चक्रे
युधिष्ठिरः संख्ये हर्षनादैश्च संकुलां ॥ ३७ ॥ गांडीवं व्याक्षिपत्पार्थः कृष्णोप्यङ्गमवादयत् ॥ तमं तर्थाय निनदं भीमस्य नदतो ध्वनिः ॥ अश्रूयत तदाराजन् सर्वसैन्ये
षुदारुणः ॥ ३८ ॥ ततो व्यायच्छतामसैः पृथक् पृथगजिह्वगैः ॥ नृदुपूर्वतुराधेयो हृदपूर्वतु पांडवः ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि
भीमप्रवेशे कर्णपराजये एकोनविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच तास्मिन्विलुलिते सैन्ये संधवायार्जुनेन गते ॥
सात्वते भीमसेने च पुत्रस्ते द्रोणमभ्ययात् ॥ १ ॥ त्वरन्नेकरथेनैव बहुकृत्यं विचिंतयन् ॥ सरथस्तव पुत्रस्य त्वरया परया युतः ॥ २ ॥ तूर्णमभ्यद्रव द्रोणं मनोमारुत
वेगवान् ॥ उवाच चैनं पुत्रस्ते संरंभाद्रकलोचनः ॥ ३ ॥ स संभ्रममिदं वाक्यमब्रवीत्कुरुनंदनः ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ ४ ॥ विजित्य सर्व
सैन्यां निसुमहांति महारथाः ॥ संप्राप्ताः सिंधुराजस्य समीपमनिवारिताः ॥ ५ ॥ व्यायच्छंति च तत्रापि सर्वे एवापराजिताः ॥ यदि तावद्द्रोणे पार्थो व्यतिक्रान्तो महार
थः ॥ ६ ॥ कथं सात्यकिभीमाभ्यां व्यतिक्रान्तो सिमानद ॥ आश्चर्यं भूतं लोके स्मिन्समुद्रस्येव शोषणं ॥ ७ ॥ निर्जयस्तव विप्राग्र्यसात्वतेनार्जुनेन च ॥ तथैव भी
मसेनेन लोकः संवदते भृशं ॥ ८ ॥ कथं द्रोणो जितः संख्येधनुर्वेदस्य पारगः ॥ इत्येवं ब्रुवते यो धाअश्रद्धयमिदं तव ॥ ९ ॥ नाश एव तु मे नूनं मंदभाग्यस्य संयुगे ॥
यत्र त्वां पुरुषव्याघ्रं व्यतिक्रान्तास्त्रयोरथाः ॥ १० ॥ एवं गते तु कृत्ये स्मिन्ब्रूहि यत्ते विवक्षितं ॥ यद्गतं गतमेवं देशेषां चिंतयमानद ॥ ११ ॥ यत्कृत्यं सिंधुराजस्य प्राप्त
कालमनंतरं ॥ तत्संविधीयतां क्षिप्रं साधुसंचिंत्य नो द्विज ॥ १२ ॥ द्रोण उवाच चिंत्यं बहुविधं तात यत्कृत्यं तच्छृणुष्व मे ॥ त्रयोहि समतिक्रान्ताः पांडवानां
महारथाः ॥ १३ ॥ यावत्तेषां भयं पश्चात्तावदेषां पुरःसरं ॥ तद्गरीयस्तरं मन्ये यत्र कृष्णधनं जयौ ॥ १४ ॥ सापुरस्ताच्च पश्चाच्च गृहीता भारती च मूः ॥ तत्र कृत्यमहं
मन्ये संधवस्याभिरक्षणं ॥ १५ ॥ स नोरक्ष्यत मस्तात क्रुद्धा द्वाद्वाती धनं जयात् ॥ गतौ च संधवं भीमौ युयुधानकौ दारौ ॥ १६ ॥

तस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ संरंभात्पण्यक्रोधात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥